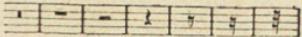

хологическа") — за пиано, единъ струненъ квартет, операта „Юдитъ и Олофернъ", пѣсни,

Пауза, ит. *pausa*, фр. *pause* — се нарича временниятъ мълчания на единъ, нѣколко или всички гласове въ една композиция. Появата на П-итъ, въ днешенъ смисъл, съвпада съ появата на мензурираната музика, като за стойността на минима се е означавала съ една отвѣтна по-дебела черта — презъ една междина на петолинието, за семибревисъ тя виси на линията, за минима — върху нея, за семиминима и фуса върху линията съ байракета отъ дѣсно

Пили . Знаковетъ за разните видове П-и въ съвремената нотопис сѫ:

 | | | | | | | | | | | |

За по-голѣмъ брой тактове се пише една дебела, по-дълга черта въ петолинието, и отгоре се отбелязва съ число броя на тактоветъ. Аб-солютната трайност на паузата зависи отъ отношението й къмъ такта.

Паулусъ, Олафъ — Paulus, Olaf — националенъ норвежки компонистъ, род. 25 ян. 1859 въ Осло, умр. 29 юни 1912 въ Ставангъръ, ученикъ на Свендсенъ и на Лайпцигската консерватория, компонирала хорови и словови пѣсни въ националенъ стилъ, а сѫщо — една канцата и клавирни соли.

Пауманъ, Конрадъ — Raumann, Konrad — първиятъ нѣмски свѣтовно прочутъ органистъ и компонистъ, род. 1410 въ Нюрнбергъ, умр. 25 ян. 1473 въ Мюнхенъ, придворенъ органистъ на херцогъ Албрехтъ III въ Мюнхенъ, писалъ 3 книги творби за органъ, подъ името „Fundamentum organisandi" и други 2 книги, съдѣржащи преработки на вокални творби за органъ, а сѫщо и собствени композиции. П. е билъ слѣпъ отъ рождение.

Паумгартнеръ, Бернхардъ — Raumgartner, Bernhard — компонистъ-

диригентъ и музикаленъ писателъ, род. 14 ноем. 1887 въ Виена, ученикъ на Бруно Валтеръ, отъ 1917 директоръ на „Моцартеум" въ Салцбургъ, който той издига до стъпалото на първокласно, съ свѣтовно име, музикално учебно заведение; компониранъ: сценическа музика, 2 едноактни опери, „Нѣмска коледна музика" — за соло, хоръ и оркестъръ, весела музикална игра „Горещо желѣзо".

Пауновичъ, Миленко — срѣбъски компонистъ, род. 29 ноемв. 1889 въ Св. Иванъ, Бачка, умр. 1925 въ Бѣлградъ, съвршилъ гимназия въ Нови Садъ, музика училишь въ Прага, и съвршилъ Лайпцигската консерватория при М. Регеръ и Х. Риманъ. Билъ е капелмайстъръ на пѣтуващъ театъръ въ Сремъ и Бачка, ренгентъ на хора на Пѣвческото дружество въ Руми, преподавателъ по музика въ Учителската школа въ Ягодинъ (1913—1920), после ржководителъ на хора „Станковичъ" и „Обиличъ", и професоръ по теория въ музикалното училище Обиличъ — следъ това, воененъ капелмайстъръ, като цѣлата генерація следъ 1900 год. — Въ негови работи е проведена ритмическата и мелодическа характеристика на срѣбъския народъ, което най-добре се вижда въ негови I и II югославянски симфонии. Написалъ е: „Божествена трагедия", музикална драма и „Ченгизъ ага" — музикална трилогия.

Пахелбелъ, Йоханъ — Pachelbel, Johann — значителенъ органистъ и компонистъ, род. 1 септ. 1653 въ Нюрнбергъ, умр. 3 мартъ 1706 с. т., органистъ въ Виена, Айзенахъ и Ерфуртъ, Шутгартъ, Гота и Нюрнбергъ. П. е единъ отъ значителните компонисти за органъ, и заедно съ Букстехуде — най-голѣмия органистъ на своя вѣкъ. Негови шакони, токати, фантазии, сюити и хорални преработки се явяватъ като предходници въ изработването на органовия стилъ на Баха. Творбите му се състоятъ отъ токати, шакони, хорали, органови прелюдии въ форма на фуга, вариации арии.

Пачини, Джовани — Pacini, Giovanni — общичанъ на времето, оперенъ компонистъ, род. 17 февр. 1796 въ